

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 88/08-22

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 28. februára 2008 predbežne prerokoval sťažnosť M. M., B., vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 46 ods. 1, čl. 6 ods. 1, čl. 13 v súvislosti s čl. 8 a čl. 14 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ľudských právach a základných slobodách rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Sžz 1/2005 zo 16. mája 2006 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. M. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom prepísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 30. augusta 2006 doručená sťažnosť M. M., B. (ďalej len „sťažovateľka“), pôvodne zastúpenej advokátom JUDr. M. M., PhD., B., vo veci namietaného porušenia základných práv a slobôd podľa čl. 46 ods. 1, čl. 6 ods. 1, čl. 13 v súvislosti s čl. 8 a čl. 14 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ľudských právach a základných slobodách.

Sťažovateľka v sťažnosti uviedla, že Najvyšším súdom Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) 16. mája 2006 bol rozsudkom v konaní vedenom pod sp. zn.

3 Sžz 1/2005 zamietnutý jej návrh pre neprípustnosť a z dôvodu nedôvodnosti. V konaní vedenom najvyšším súdom sa domáhala toho, aby v konaní o ochrane pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy bolo rozsudkom zakázané orgánom verejnej moci narušovať jej súkromie a zabezpečiť nedotknuteľnosť jej osoby, odvolávajúc sa na udalosti, ktoré sa odohrali 30. apríla 2004 v zariadení hotela C. v B. Tvrdila, že najvyšší súd postupoval v rozpore so zákonom, nezohľadnil skutočnosti ňou tvrdené v požadovanom rozsahu, a preto žiadala ústavný súd, aby vydal tento nález:

„Ústavný súd Slovenskej republiky vyslovuje, že rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Sžz 1/2005 ktorým sa zamietol návrh sťažovateľky na ochranu pred nezákonným zásahom orgánu verejnej moci boli porušené následovné základné práva a slobody:

Právo na súdnu ochranu podľa č. 46 ods. 1 Ústavy SR

Právo na spravodlivý proces vrátane práva na prístup k súdu podľa čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ľudských právach a základných slobodách

Právo na účinný prostriedok nápravy podľa čl. 13 Európskeho dohovoru o ľudských právach a základných slobodách v súvislosti s právom na rešpektovanie súkromia podľa čl. 8 Európskeho dohovoru o ľudských právach a základných slobodách

Právo na zákaz diskriminácie pri uplatení práva priznaného Dohovorom podľa čl. 14 Európskeho dohovoru o ľudských právach a základných slobodách v súvislosti s právom na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ľudských právach a základných slobodách

Podľa § 56 ods. 3 písm. a) zákona NR SR č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v platnom znení Ústavný súd Slovenskej republiky zrušuje uvedený rozsudok a vracia Najvyššiemu súdu SR vec na ďalšie konanie podľa platného znenia Občianskeho súdneho poriadku.

Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva sťažovateľovi M. M., B. proti Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky primerané finančné zadostučinenie vo výške 100.000,- Sk (slovom: stotisíc slovenských korún) a náhradu trov právneho zastúpenia (zatial) vo výške 5 798 Sk za 2 právne úkony právnej pomoci podľa vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. na účet jej právneho zástupcu.“

II.

Sťažovateľka s podaním sťažnosti označila právneho zástupcu na jej zastupovanie pred ústavným súdom JUDr. M. M., PhD.

Pretože nebolo možné zistiť správne číslo konania a zadovážiť spis najvyššieho súdu, ktorý bol označený v podanej sťažnosti, ústavný súd prípisom z 3. decembra 2007 vyzval právneho zástupcu sťažovateľky na odstránenie nedostatkov sťažnosti. Na možnosti odmietnutia sťažnosti v prípade nesplnenia výzvy ústavného súdu bol právny zástupca sťažovateľky upozornený, čo potvrdil prevzatím podaní ústavného súdu 11. decembra 2007 a 11. januára 2008.

Podaním, ktoré bolo ústavnému súdu doručené 17. januára 2008 sťažovateľka oznámila, že odvoláva svojho právneho zástupcu na konanie pred ústavným súdom. Ústavný súd preto prípisom z 21. januára 2008 poskytol sťažovateľke lehotu na označenie nového právneho zástupcu do 15 dní. Sťažovateľka výzvy ústavného súdu prevzala 5. februára 2008.

Do dňa rozhodnutia senátu ústavného súdu sťažovateľka meno právneho zástupcu na jej zastupovanie pred ústavným súdom neoznámila, z čoho vyplýva, že súdom určenú lehotu nedodržala.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto

ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých ústavný súd nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd po predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Keďže sťažovateľka nereagovala na výzvu ústavného súdu, ústavný súd jej sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. februára 2008